

raade at have deres Opmærksomhed henledt paa Avertering, navnlig *den anonyme Avertering*, i Dagblade eller lignende om Tilbud af ledige Pladser og indsende Anmeldelse til Direktøren, saafremt Kontoret faar Kendskab til Annoncer, der maa formodes at tilsigte en Omgaaelse af det i denne Lov indeholdte Forbud mod Anvisning f. Eks. gennem Krav om økonomiske eller andre Ydelser fra den pladssøgendes Side.

Paragraffen blev indsat i Folketinget efter Indstilling af Udvalgsflertallet og Socialministeren.

Det fremsatte Lovforslag blev — ændret som foran givet — vedtaget af *Folketinget* ved 3. Behandling med 82 Stemmer (*Socialdemokrater, Konservative og Radikale*) mod 33 (*Venstre og Retsforbundet*). Munch-Petersen erklærede, at *Kommunisterne* hverken vilde stemme for eller imod, da deres Krav paa dette Omraade er, at Arbejdsanvisningen ledes af Arbejderne selv og foregaar efter Tur, saaledes at de arbejdsløse efterhaanden kommer ind i Beskæftigelsen.

Venstres Ordfører (Søren P. Larsen) begrundede ved 3. Behandling sit Partis Modstand mod Lovforslaget med, at det monopoliserede al Arbejdsanvisning, dels under de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, dels under de af Ministeriet godkendte Organisationer, Foreninger og Institutioner, hvorved de private Arbejdsanvisningskontorer og Fæstekontorerne, der havde været til Nytte ved at skaffe adskillige Beskæftigelse, som de ellers ikke vilde have faaet, efterhaanden vilde forsvinde. Ifølge *Venstres Mindretalsbetænkning* havde Venstre i Udvalget erklæret sig villigt til at medvirke til en Lovgivning, der tog Sigte paa at forhindre eventuelle uheldige Forhold ved den private Arbejdsanvisning (for høje Gebyrer og fortsatte Gebyrer), og havde i Udvalget stillet *foreløbige Ændringsforslag*, som tog Sigte paa disse Forhold (Indførelse af Tilsynsbestemmelser i Lighed med Næringslovens). Da man imidlertid fra de øvrige Partiers Side fastholdt det Synspunkt, at det var Formaalet at faa al Arbejdsanvisning lagt ind under offentlige Kontorer eller bestemte Foreninger og Institutioner og faa den private Arbejdsanvisning forhindret, havde Mindretallet fundet det formaalsløst at udarbejde endelige Ændringsforslag. Og skønt de af Flertallet foreslaaede og af Folketinget vedtagne Ændringer maatte erkendes at være Forbedringer af Lovforslaget, vilde Venstre med den af Ordføreren anførte Begrundelse stemme imod Lovforslaget. — Ud fra de samme Synspunkter stemte *Retsforbundet* imod.

I *Landstinget*, hvor Lovforslaget gik igennem uden Udvalgsbehandling, vedtoges det enstemmigt med 36 Stemmer (*Socialdemokrater, Konservative og Radikale*), medens 25 (*Venstre*) hverken stemte for eller imod.